

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2021 r. – ClientEarth/Komisja**(Sprawa T-661/21)**

(2022/C 24/57)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, B. Verheijen i T. van Helfteren)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji strony pozwanej w sprawie odmowy udzielenia dostępu do pewnych dokumentów dotyczących wylesiania i degradacji lasów na podstawie rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1367/2006 z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty ⁽²⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami strony skarżącej związanymi z niniejszym postępowaniem, w tym kosztami ewentualnych interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym strona pozwana, nie kierując do strony skarżącej wyraźnej decyzji w sprawie jej wniosku o udzielenie dostępu w terminach rozpatrzenia ponownych wniosków, o których mowa w art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001, w sposób dorozumiany odmówiła udzielenia dostępu w rozumieniu art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. 2006, L 264, s. 13.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2021 r. –Zegers / Komisja**(Sprawa T-663/21)**

(2022/C 24/58)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Tanja Zegers (Hoeilaart, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 3 grudnia 2020 r. oddalającej wniosek skarżącej o przeniesienie uprawnień emerytalnych oraz, w stosownym razie, decyzji oddalającej zażalenie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący błędu w ocenie, naruszenia art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, ze względu na to, że:

- stwierdzając, że uprawnienia emerytalne, o których przeniesienie wnioskowała skarżąca, podlegały nabyciu po podjęciu przez nią służby w instytucjach Unii, ponieważ jej przynależność do Algemeen Burgerlijk Pensioen-Fonds (ABP) dobiegła końca w dniu 31 stycznia 2015 r., przy czym nie zastosowano rozróżnienia między okresem od 1 lipca 1992 r. do 31 grudnia 2010 r. a okresem od 1 stycznia 2011 r. do 31 stycznia 2015 r., Komisja nie uwzględniła wynoszącego osiemnaście lat i sześć miesięcy okresu podlegającego zaliczeniu do uprawnień emerytalnych podlegających przeniesieniu, a więc popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych i naruszyła art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- nie zapewniwszy, by ABP lub państwowy organ nadzorujący Niderlandów dostarczyły wymagane wyliczenia, Komisja nie mogła zgodnie z prawem oddalić wniosku skarżącej o przeniesienie uprawnień emerytalnych, gdyż stanowiło to czerpanie korzyści z własnego uchybienia, z naruszeniem zasady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2021 r. – Ekobulkos/Komisja

(Sprawa T-702/21)

(2022/C 24/59)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Ekobulkos EOOD (Todorichene, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Dimitrov)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niezgodnej z prawem beczynności Komisji Europejskiej w sprawie skargi SA.56620 (2020/FC) złożonej przez „Ekobulkos” EOOD;
- obciążenie Komisji kosztami sądowymi poniesionymi przez „Ekobulkos” EOOD;
- posiłkowo, na wypadek rozstrzygnięcia przez Komisję złożonej do niej skargi po wniesieniu niniejszej skargi do Sądu, obciążenie Komisji kosztami sądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Komisja nie wypełniła swoich obowiązków wynikających z art. 107 TFUE i 108 TFUE w zakresie kontroli pomocy udzielonej przez państwa członkowskie.
2. Komisja nie zbadała zgodnie z art. 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾ bez zbędnej zwłoki złożoną przez spółkę skarżącą SA.56620 (2020/FC) z dnia 21 lutego 2020 r. w przedmiocie możliwej pomocy niezgodnej z prawem.
3. Komisja nie wydała wymaganej na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 decyzji
  - stwierdzającej, że zgłoszony jej środek nie stanowi pomocy,
  - stwierdzającej, że środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, lub
  - wszczynającej postępowanie na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE („decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego”).